

BASINA VE KAMUOYUNA

17 Haziran 2005

ÖZERKLEŐTİRME, HALKA ARZ VE KİRALAMA DA ÖZELLEŐTİRMEĐİR

Bilindiđi üzere, 13 Ağustos 2003 tarihinde 60.000 ton/yıl kapasiteli Seydişehir Eti Alüminyum Tesisleri ve Oymapınar Barajı, Eti Alüminyum'u alan firmanın kâr etmesi gerekçelendirilmesiyle Eti Alüminyum'a devredilerek özelleştirme kapsamına alınmıştır. Oymapınar Barajı'nın bağlanmasıyla Eti Alüminyum, dünyada en ucuz birincil alüminyum üreten entegre (madenden katma değeri yüksek uç ürünler üreten) tesistir. Bugün bu tesisin teklif değerlendirilmesi yapılacaktır.

Seydişehir Alüminyum Tesisleri, şartname maddelerinden açıkça görüldüğü üzere ve diğer özelleştirme uygulamalarında olduğu gibi; kasasındaki nakiti, stoklarında paraya çevrilebilir ürünleri, maden sahaları, Antalya'da limanı, sosyal tesisleri ve Oymapınar Barajıyla ederinin çok altında bir fiyatla satılacaktır.

Fabrikalarının özelleştirme kapsamından çıkarılması için tek yürek, tek yumruk olan Seydişehirli, 2003 yılında mücadeleyi yürütmek üzere Türkiye'de bir ilki gerçekleştirerek tüm bileşenleri içeren Şehir Meclisini kurmuşlardır. Sürekli eylemliliklerde bulunan Eti Alüminyum çalışanları ve Seydişehir halkının özelleştirme karşıtı mücadele süreci, 23 Mayıs 2005 tarihinde iş-aş kapısı olan fabrikalarının kapısının önünde etten duvar olup, yerli-yabancı firmaların güvenliğini sağlamak adına kendilerine yapılan coplu, biber gazlı, göz yaşartıcı bombalı saldırıya direnişleriyle taçlanmıştır.

Seydişehirli, bu onurlu özelleştirme karşıtı örnek direniş Seydişehir sınırlarının dışına taşmış, Türkiye'de yankılanmış ve Seydişehirli, ülkenin her kesiminden dayanışma mesajları gelmiştir.

O güne kadar Seydişehirli, özelleştirme karşıtı mücadelelerinde görülmeyen Hak-İş Konfederasyonu Genel Sekreteri ve Çelik-İş Sendikası Genel Başkanı bir açıklama yaparak; Seydişehir'deki yaşanan olayları, özelleştirmedeki yanlış uygulamalara, hükümetlerin sağlıklı bir özelleştirme politikalarının olmayışına bağlamış ve çözüm için ise ilgili tarafları bir araya gelerek politikalar belirlemeye çağırmıştır.

Hak-İş ve Çelik-İş'in özelleştirmeye karşı olmadığı bu açıklamasıyla bir kez daha görülmektedir. Sendikanın Seydişehir Şubesinin önderliğinde Eti Alüminyum işçisinin ve Seydişehir halkının fabrikalarının özelleştirme kapsamından çıkarılması için verdikleri mücadeleyi hiçe sayarak, hükümetle yapacağı pazarlıklarda bu mücadeleyi koz olarak kullanma amacında olduğu görülmektedir.

Şehir Meclisinin mücadelelerini Ankara'ya taşıma eylemini Hak-İş sadece kendisine mal etmeye çalışmıştır. Sendikanın Seydişehir Şubesinin ve Şehir Meclisinin özelleştirme karşıtı bu onurlu mücadeleye destek vermek isteyen kurum ve kuruluşlara mitinge davet çağrısının yapılması taleplerine kulaklarını tıkayarak Özelleştirme Karşıtı mücadeleyi ortaklaştırmamış ve hiçbir kurum ve kuruluşu

çağrı yapmamıştır. Hak-İş'in bu tutumuna rağmen meslek odaları, sendikalar, siyasi partiler ve demokratik kitle örgütleri mitinge katılarak Seydişehirli Ankara'da yalnız bırakmamışlardır.

Son olarak 15 Haziran 2005 tarihinde Özelleştirme İdaresi Başkanlığı önündeki çelenk eylemine ve basın açıklamasına, Seydişehir mücadelesine destek veren kuruluşların davet edilmesini bırakın, mücadelenin temel taşı olan Şehir Meclisi ve Seydişehir halkına haber bile verilmemiştir.

Hak-İş Genel Başkanının 15 Haziran 2005 tarihinde yaptığı basın açıklamasında; **bizim bilgilerimizden, deneyimlerimizden ve reel politikalarımızdan faydalanmalıdırlar** diyerek hükümeti Eti Alüminyum Tesislerinin özelleştirilmesi için anlaşmaya davet etmiştir. Seydişehir işçisinin ve halkının özelleştirmeden vazgeçilmesi mücadelesini hiçe sayarak **“Özerkleştirilebilir, Halka Arz Edilebilir ya da Kiraya Verilebilir”** şeklindeki önerisiyle de özelleştirme modellerini hükümete sunmuştur.

Hak-İş, bilgilerimizden, deneyimlerimizden ve reel politikalarımızdan faydalanmalıdırlar diyerek örneklediği Kardemir ve İsdemir'deki uygulamalarıyla işçileri ve kamuoyunu yanıltma gayretinden biran önce vazgeçmelidir. Çünkü, övünerek verdiği bu örnekler iflas etmiştir. Kardemir işçisine ait hisseler el değiştirmiş ve bugün Kardemir'e belli bir grup hakim olmuştur. İsdemir'de de durum aynı olacak ve yarın Erdemir satıldığında alan firma İsdemir'e de sahip olacaktır.

İşte bu nedenlerle önerilen özelleştirme modelleri ile Eti Alüminyum Tesislerinin de akıbetinin aynı olacağını Seydişehir işçisi, Seydişehir halkı ve ülke kamuoyu bilmektedir.

Ancak, burada unutilan Seydişehir işçisinin üretimden gelen gücünün bilincinde olduğu, yıllardır örgüt ve sendika sürecinde aktif katılımcı rolü, mücadele deneyimi ve üst düzeydeki mücadele refleksini kullanabilme yeteneğidir. Hiç kuşkusuz aynı yetenek ve değiştirebilme özelliği Seydişehir halkında da vardır. Bu nedenle Seydişehir mücadelesi üzerinden nemalanmak isteyenler bir kez daha düşünmelidirler. Seydişehir işçisinin ve halkının son günlerde attıkları “ Bizi satanı bizde satarız” sloganı bazı yerlerde çok dikkate alınmalıdır. Tek yolun mücadele ve direniş olduğunu bilmelidir.

Fabrikalarının özelleştirme kapsamından çıkarılması için tek yürek, tek yumruk olan Seydişehir işçisi, halkı ve Şehir Meclisi geçmişte olduğu gibi bugünde bu özelleştirmeyi durdurabilecek yüreğe ve güce sahiptir.

TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası olarak bir kez daha Seydişehir işçisinin ve halkının bu özelleştirme karşıtı direnişlerinde yanlarında olduğumuzu bildiriyor, Hükümeti, Eti Alüminyum Tesislerinin ve ülkedeki diğer özelleştirme uygulamalarından bir kez daha vazgeçmeye çağırıyoruz.

TMMOB METALURJİ MÜHENDİSLERİ ODASI